

Arrest

nr. 301 229 van 8 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 februari 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de eerste, derde en vierde verzoekende partij en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. WARLOP, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van L.V. (eerste verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Elbasan, Albanië. In september 2017 werd uw echtgenoot A.L. (...) verwond door I.H. (...) naar aanleiding van een banale ruzie. Uw echtgenoot bezweek enkele dagen later in het ziekenhuis. I.H. (...) werd meteen door de politie gearresteerd en in voorhechtenis geplaatst. Na enige tijd kreeg I. (...) één jaar huisarrest opgelegd. U

meent dat hierbij sprake is van omkoping. Uiteindelijk werd I.H. (...) veroordeeld tot een celstraf van 6 jaar en 8 maanden. U meent wederom dat er sprake is van omkoping en corruptie. U ging langs bij de woning van de Albanese eerste minister om deze strafmaat aan te klagen. U werd er evenwel niet binnengelaten. U vreest dat uw zonen de dood van uw vader willen wreken. Jullie omgeving spoort hen hiertoe verbaal aan. U vreest tevens dat I.H. (...), die volgend jaar vrij komt, uw familie zal viseren. In 2017/2018 werd u aangevallen door de echtgenote van I. (...). U viel toen flauw. U ging verschillende keren langs bij het politiecommissariaat van Durrës om bescherming te krijgen maar u werd hier nooit verder geholpen. Eind augustus 2021 verliet u samen met uw zoon M. (...) (O.V. (...)) Albanië. U zette hem in België af en u trok daarna meteen terug naar Albanië. M. (...) diende als minderjarige op 24 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in maar trok dit in december 2021 in. Hij startte toen een andere procedure op om als minderjarige legaal in België te verblijven. Op 30 mei 2022 diende hij, als meerderjarige, zijn huidige, tweede verzoek in. Begin oktober 2022 verliet u, samen met uw dochter X. (...) (O.V. (...)) en uw zoon S. (...) (O.V. (...)), Albanië. Op 10 oktober 2022 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

U haalt verder aan dat u, als hernia-patiënt, in Albanië een lage ziektevergoeding ontving. Verder kwam er geen sociaal assistent bij u thuis langs om te checken hoe het met jullie ging.

U bent in het bezit van uw origineel paspoort.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u verder de volgende documenten voor: een attest van uw gezinssamenstelling, een vonnis van de gerechtelijke arrondissementsrechtbank van Durrës van 13 maart 2019 waarin I.H. (...) uiteindelijk tot een gevangenisstraf van 6 jaar en 8 maanden wordt veroordeeld en een attest waaruit bleek dat u een mindervalidenuitkering ontving in Albanië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Waar u stelt dat u aan migraine en een hernia lijdt, moet opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat u ten gevolge hiervan niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure (CGVS V. (...), p. 3 en 12). Ook uw bewering dat u aan geheugenverlies lijdt, staaft u niet (CGVS V. (...), p. 3). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest dat uw zonen M. (...) en S. (...) zich zullen wreken op de moordenaar van uw echtgenoot, I.H. (...), waardoor ze in de gevangenis belanden. Daarnaast vreest u dat I.H. (...) ook u en uw gezin viseert eens hij vrijgelaten wordt.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Ondanks de vrees die u omtrent I.H. (...) formuleert, besloot u in augustus 2021 enkel uw zoon M. (...) in België af te zetten en keerde u nadien terug naar Albanië. De vraag stelt zich waarom u in augustus 2021 ook niet met uw andere kinderen naar België reisde zodat jullie samen een verzoek om internationale bescherming konden indienen (CGVS V. (...), p. 5 en 14). Dat M. (...) het op dat moment moeilijk had en onder druk stond van zijn omgeving opdat hij wraak zou nemen op H. (...), volstaat niet als verklaring. S. (...) was immers ook al jaren van plan om wraak te nemen en ook hij werd door zijn omgeving hiertoe onder druk gezet (CGVS V. (...), p. 13-14 en CGVS S. (...), p. 7-8). U werpt verder op dat S. (...) de enige was die voor een inkomen zorgde en u in Albanië nog een lening diende af te betalen. Dat dergelijke socio-economische motieven u ervan weerhielden om met al uw kinderen Albanië te verlaten en vervolgens in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen, duidt nogmaals op een houding die niet in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade (CGVS V. (...), p. 5 en 14).

Wat betreft uw vrees dat uw zonen in geval van een terugkeer naar Albanië de dood van hun vader zullen wreken door I.H. (...) te vermoorden, moet opgemerkt worden dat het loutere feit dat uw zonen doelbewust

strafrechtelijke feiten zullen plegen waardoor ze in de gevangenis dreigen te komen in alle redelijkheid niet beschouwd kan worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in hoofde van u en uw gezin (CGVS V. (...), p. 5, 8, 9 en 13). De druk die uw zonen ervaarden om I. (...) te vermoorden, kan evenmin weerhouden worden als vervolging of ernstige schade. Deze druk wordt door jullie immers louter omschreven als jullie omgeving die vraagt waarom de dood van uw echtgenoot/de vader van uw kinderen niet gewroken wordt (CGVS V. (...), p. 13), als beledigingen die worden geuit (CGVS M. (...), p. 14-15) en familie die stelt dat jullie bloed moeten wreken (CGVS S. (...), p. 7, 8). U beweert trouwens dat uw zonen wraak willen nemen (CGVS V. (...), p. 13).

Waar u verder vreest dat I.H. (...) (of zijn familie) u of uw gezin zou viseren (CGVS V. (...), p. 6 en 10), moet opgemerkt worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Vooreerst blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf op <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

U meent evenwel niet te kunnen rekenen op de Albanese autoriteiten, die u corrupt noemt (CGVS V. (...), p. 9). I.H. (...) kreeg aanvankelijk immers enkel huisarrest opgelegd (CGVS V. (...), p. 9), vervolgens werd hij slechts veroordeeld tot een celstraf van 6 jaar en 8 maanden (CGVS V. (...), p. 6, 9) en de politie van Durrës liet u meermaals geen klacht indienen (CGVS V. (...), p. 12).

Vooreerst moet opgemerkt worden dat het huisarrest dat I.H. (...) werd opgelegd, aldus het vonnis d.d. 13 maart 2019, niet de straf is die werd opgelegd voor de dood van uw echtgenoot. Het huisarrest werd, conform de vigerende Albanese strafprocedurewet, opgelegd als voorlopige maatregel in de plaats van de eerder opgelegde voorlopige hechtenis in afwachting van de rechtszaak voor de feiten van september 2017. In de uiteindelijke rechtszaak voor deze feiten werd I.H. (...) door de districtsrechtbank van Durrës veroordeeld op basis van artikel 88, eerste lid van de Albanese strafwet, aangaande het opzettelijk toebrengen van ernstige letsels. Uit het vonnis, waarin wordt uiteengezet dat uit medisch onderzoek blijkt dat uw echtgenoot enkele dagen na de aanval overleed aan een hartstilstand, blijkt dat aan alle constitutieve elementen van het misdrijf 'opzettelijk toebrengen van ernstige letsels' zoals opgenomen in artikel 88, eerste lid van de Albanese strafwet werd voldaan. Dit artikel voorziet een maximum straf van 10 jaar. Deze maximumstraf werd, zoals blijkt uit het vonnis, ook uitgesproken ten aanzien van I.H. (...) en werd vervolgens, na toepassing van de vigerende wetgeving, met een derde verminderd tot 6 jaar en 8 maanden. Uit het opgelegde huisarrest en de uiteindelijke veroordeling kan aldus geenszins enige beïnvloeding van de gerechtelijke autoriteiten blijken. Daarenboven brengt u, met uitzondering van het volgens u onterecht toegekende huisarrest en de te lage straf, geen concrete indicaties aan waaruit corruptie kan blijken (CGVS V. (...), p. 8-10). M. (...) beweert dat I. (...)’s zoon aan een kennis verteld zou hebben dat ze geld hadden betaald voor de vrijlating (CGVS M. (...), p. 10), een bewering die ook X. (...) maakt (CGVS X. (...), p. 5) en die op zich niet gestaafd wordt. Bovendien is het op zijn minst merkwaardig dat I. (...)’s zoon dergelijke informatie zou delen, gelet op de mogelijke gevolgen hiervan voor zijn vader en de betrokken instanties. S. (...) brengt evenmin concrete indicaties aan waaruit corruptie kan blijken (CGVS S. (...), p. 5). Verder blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat u, niettegenstaande de mogelijkheid daartoe, niet in beroep bent gegaan tegen het vonnis van 13 maart 2019. U verklaarde trouwens dat u zich enkel tot de Eerste Minister probeerde te wenden om de door u beweerde corruptie aan te klagen (CGVS V. (...), p. 9-10). Dat u de toegang tot zijn woning werd geweigerd, volstaat in alle redelijkheid niet om te besluiten dat u in geval van problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Waar u beweert dat de politie van Durrës u meermaals geen klacht liet indienen – een praktijk waartegen u geen klacht indiende omdat u meende dat u elders evenmin geholpen zou worden (CGVS V. (...), p. 12) –, moet gewezen worden op voorgaand geciteerde informatie waaruit blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende

stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Dat u na het bedreigen van de rechter uit de rechtszaal werd gezet (CGVS, p. 9) volstaat in alle redelijkheid niet om te besluiten dat u in geval van problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Hetzelfde geldt voor uw bewering dat de procureur afwezig was op het moment dat u een afspraak met hem geregeld had (CGVS, p. 10). U maakte nadien trouwens geen nieuwe afspraak (CGVS, p. 10).

Dat uw zoon S. (...) bij het politiekantoor van Durrës aangifte deed voor de bedreigingen die hij op zijn gsm ontving maar vervolgens niet verder geholpen wordt, volstaat in het licht van voorgaande informatie evenmin om te besluiten dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming die de Albanese autoriteiten bieden. Hij ondernam immers geen verdere stappen om deze problemen aan te klagen. Hij ging hiervoor niet naar een andere commissariaat langs. Evenmin ging hij bij andere, hogere instanties langs om het door hem als gebrekkig ervaren politieoptreden aan te klagen. Dat hij dit niet deed omdat het commissariaat van Durrës het grootste commissariaat is, dat er geen andere kantoren zijn waar men naartoe kan en dat het politiekantoor van Durrës de enige plek was waar jullie moesten gaan, zijn niets meer dan blote beweringen die niet in overeenstemming te brengen zijn met voorgaand vermelde informatie (CGVS S. (...), p. 9-10).

Uw zoon M. (...) werd op zijn beurt door de zoon van I. (...) bedreigd met een mes. Volgens zijn verklaringen contacteerden jullie hiervoor de politie niet. Als reden hiervoor geeft M. (...) aan dat u veel

angst had en dat de tegenpartij mogelijks te weten zou komen dat jullie een aangifte ingediend zouden hebben (CGVS M. (...), p. 16). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uw kinderen brengen evenmin elementen aan waaruit kan blijken dat jullie in geval van problemen met I.H. (...) geen beroep zouden kunnen doen op de Albanese autoriteiten. S. (...) stelt niet meer dan dat de Albanese autoriteiten geen bescherming zouden kunnen bieden aangezien hij – als hij en I. (...) elkaar zouden tegenkomen – I. (...) zal vermoorden of vice versa (CGVS S. (...), p. 9). X. (...) en M. (...) geven op hun beurt ook aan dat de Albanese staat in de toekomst geen bescherming zou bieden aangezien jullie jarenlang geen hulp gekregen hebben, een bewering die hierboven evenwel werd tegengesproken gelet op de uiteindelijke veroordeling van I.H. (...) (CGVS X. (...), p. 7 en M. (...), p. 15).

M. (...)’s verwijzing naar algemene nieuwsfeiten waaruit zou moeten blijken dat er in Albanië dagelijks moorden gepleegd worden, zegt niets over het optreden van de politie in jullie persoonlijk geval. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent echter niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval. Concrete indicaties waaruit moet blijken dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de autoriteiten, gaf hij evenwel niet (CGVS M. (...), p. 15).

Waar M. (...) en S. (...) tot slot naar corruptie verwijzen moet opgemerkt worden dat zij geen concrete indicaties hebben dat zij hiermee persoonlijk te maken zouden krijgen (CGVS M. (...), p. 14 en CGVS S. (...), p. 9).

U heeft gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen aldus niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet zou kunnen beroepen op de in Albanië aanwezige autoriteiten in geval van problemen met I.H. (...) of zijn familie.

Dat u in Albanië een lage ziektevergoeding ontving en dat er geen sociaal assistent bij u thuis langskwam om te checken hoe het met jullie ging, zijn motieven die niet ressorteren onder de Geneefse conventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming (CGVS V. (...), p. 6, 14 -15). Het attest waaruit blijkt dat u een mindervalidenuitkering ontving in Albanië doet hieraan geen afbreuk.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit, de veroordeling van I.H. (...) en het feit dat u een uitkering ontvangt staan op zich niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van L.M. (eerste verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Durrës, Albanië. In september 2017 werd uw vader A.L. (...) vermoord door I.H. (...). Uw vader bezweek enkele dagen later in het ziekenhuis. I.H. (...) werd meteen door de politie gearresteerd en in voorhechtenis geplaatst. Na enige tijd kreeg I. (...) één jaar huisarrest opgelegd. U meent dat hierbij sprake is van omkoping.

Uiteindelijk werd I.H. (...) veroordeeld tot een celstraf van 6 jaar en 8 maanden. U meent wederom dat er sprake is van omkoping en corruptie. Volgend jaar komt I. (...) vrij. U en uw broer S. (...) (O.V. (...)) willen zich op hem wreken. Uw moeder L.V. (...) (O.V. (...)) liet u, uw broer en uw zus niet meer naar school gaan uit voorzorg. In 2019 werd u door de zoon van I.H. (...) bedreigd met een mes. Eind augustus 2021 verliet u samen met uw moeder Albanië. Zij zette u vervolgens af in België. Ze trok daarna meteen terug naar Albanië. U diende als minderjarige op 24 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in maar trok dit op aanraden van uw advocaat en uw voogd in december 2021 in. U startte toen een andere procedure op om als minderjarige legaal in België te verblijven. Op 30 mei 2022 diende u, als meerderjarige, een volgend verzoek in. Begin oktober 2022 verliet uw moeder, samen met uw zus X. (...) (O.V. (...)) en uw broer S. (...) Albanië. Na twee à drie dagen over land gereisd te hebben, kwamen ze in België aan. Op 10 oktober 2022 dienden zij samen een verzoek om internationale bescherming in. U en uw gezin kwamen naar België om te vermijden dat u en uw broer wraak zouden moeten plegen. U bent in het bezit van uw origineel paspoort.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming overhandigt u verder de volgende documenten: een kopie van het paspoort van uw vader, een kopie van het paspoort van uw moeder, een attest van de gezinssamenstelling, een vonnis van de gerechtelijke arrondissementsrechtbank van Durrës van 13 maart 2019 waarin I.H. (...) uiteindelijk tot een gevangenisstraf van 6 jaar en 8 maanden wordt veroordeeld, stukken uit het gerechtelijk dossier naar aanleiding van de aanval op uw vader, artikels over bloedwraakkwesties in Albanië en een bewijs dat u een attest van immatriculatie ontving.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient verder opgemerkt te worden dat uw verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door uw moeder V.L. (...). In het kader van het door haar ingediende verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Waar u stelt dat u aan migraine en een hernia lijdt, moet opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat u ten gevolge hiervan niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure (CGVS V. (...), p. 3 en 12). Ook uw bewering dat u aan geheugenverlies lijdt, staaft u niet (CGVS V. (...), p. 3). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest dat uw zonen M. (...) en S. (...) zich zullen wreken op de moordenaar van uw echtgenoot, I.H. (...), waardoor ze in de gevangenis belanden. Daarnaast vreest u dat I.H. (...) ook u en uw gezin viseert eens hij vrijgelaten wordt.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Ondanks de vrees die u

omtrent I.H. (...) formuleert, besloot u in augustus 2021 enkel uw zoon M. (...) in België af te zetten en keerde u nadien terug naar Albanië. De vraag stelt zich waarom u in augustus 2021 ook niet met uw andere kinderen naar België reisde zodat jullie samen een verzoek om internationale bescherming konden indienen (CGVS V. (...), p. 5 en 14). Dat M. (...) het op dat moment moeilijk had en onder druk stond van zijn omgeving opdat hij wraak zou nemen op H. (...), volstaat niet als verklaring. S. (...) was immers ook al jaren van plan om wraak te nemen en ook hij werd door zijn omgeving hiertoe onder druk gezet (CGVS V. (...), p. 13-14 en CGVS S. (...), p. 7-8). U werpt verder op dat S. (...) de enige was die voor een inkomen zorgde en u in Albanië nog een lening diende af te betalen. Dat dergelijke socio-economische motieven u ervan weerhielden om met al uw kinderen Albanië te verlaten en vervolgens in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen, duidt nogmaals op een houding die niet in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade (CGVS V. (...), p. 5 en 14).

Wat betreft uw vrees dat uw zonen in geval van een terugkeer naar Albanië de dood van hun vader zullen wreken door I.H. (...) te vermoorden, moet opgemerkt worden dat het loutere feit dat uw zonen doelbewust strafrechtelijke feiten zullen plegen waardoor ze in de gevangenis dreigen te komen in alle redelijkheid niet beschouwd kan worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in hoofde van u en uw gezin (CGVS V. (...), p. 5, 8, 9 en 13). De druk die uw zonen ervaarden om I. (...) te vermoorden, kan evenmin weerhouden worden als vervolging of ernstige schade. Deze druk wordt door jullie immers louter omschreven als jullie omgeving die vraagt waarom de dood van uw echtgenoot/de vader van uw kinderen niet gewroken wordt (CGVS V. (...), p. 13), als beledigingen die worden geuit (CGVS M. (...), p. 14-15) en familie die stelt dat jullie bloed moeten wreken (CGVS S. (...), p. 7, 8). U beweert trouwens dat uw zonen wraak willen nemen (CGVS V. (...), p. 13).

Waar u verder vreest dat I.H. (...) (of zijn familie) u of uw gezin zou viseren (CGVS V. (...), p. 6 en 10), moet opgemerkt worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Vooreerst blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

U meent evenwel niet te kunnen rekenen op de Albanese autoriteiten, die u corrupt noemt (CGVS V. (...), p. 9). I.H. (...) kreeg aanvankelijk immers enkel huisarrest opgelegd (CGVS V. (...), p. 9), vervolgens werd hij slechts veroordeeld tot een celstraf van 6 jaar en 8 maanden (CGVS V. (...), p. 6, 9) en de politie van Durrës liet u meermaals geen klacht indienen (CGVS V. (...), p. 12).

Vooreerst moet opgemerkt worden dat het huisarrest dat I.H. (...) werd opgelegd, aldus het vonnis d.d. 13 maart 2019, niet de straf is die werd opgelegd voor de dood van uw echtgenoot. Het huisarrest werd, conform de vigerende Albanese strafprocedurewet, opgelegd als voorlopige maatregel in de plaats van de eerder opgelegde voorlopige hechtenis in afwachting van de rechtszaak voor de feiten van september 2017. In de uiteindelijke rechtszaak voor deze feiten werd I.H. (...) door de districtsrechtbank van Durrës veroordeeld op basis van artikel 88, eerste lid van de Albanese strafwet, aangaande het opzettelijk toebrengen van ernstige letsels. Uit het vonnis, waarin wordt uiteengezet dat uit medisch onderzoek blijkt dat uw echtgenoot enkele dagen na de aanval overleed aan een hartstilstand, blijkt dat aan alle constitutieve elementen van het misdrijf 'opzettelijk toebrengen van ernstige letsels' zoals opgenomen in artikel 88, eerste lid van de Albanese strafwet werd voldaan. Dit artikel voorziet een maximum straf van 10 jaar. Deze maximumstraf werd, zoals blijkt uit het vonnis, ook uitgesproken ten aanzien van I.H. (...) en werd vervolgens, na toepassing van de vigerende wetgeving, met een derde verminderd tot 6 jaar en 8 maanden. Uit het opgelegde huisarrest en de uiteindelijke veroordeling kan aldus geenszins enige beïnvloeding van de gerechtelijke autoriteiten blijken. Daarenboven brengt u, met uitzondering van het volgens u onterecht toegekende huisarrest en de te lage straf, geen concrete indicaties aan waaruit corruptie kan blijken (CGVS V. (...), p. 8-10). M. (...) beweert dat I. (...)’s zoon aan een kennis verteld zou

hebben dat ze geld hadden betaald voor de vrijlating (CGVS M. (...), p. 10), een bewering die ook X. (...) maakt (CGVS X. (...), p. 5) en die op zich niet gestaafd wordt. Bovendien is het op zijn minst merkwaardig dat I. (...)’s zoon dergelijke informatie zou delen, gelet op de mogelijke gevolgen hiervan voor zijn vader en de betrokken instanties. S. (...) brengt evenmin concrete indicaties aan waaruit corruptie kan blijken (CGVS S. (...), p. 5). Verder blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat u, niettegenstaande de mogelijkheid daartoe, niet in beroep bent gegaan tegen het vonnis van 13 maart 2019. U verklaarde trouwens dat u zich enkel tot de Eerste Minister probeerde te wenden om de door u beweerde corruptie aan te klagen (CGVS V. (...), p. 9-10). Dat u de toegang tot zijn woning werd geweigerd, volstaat in alle redelijkheid niet om te besluiten dat u in geval van problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Waar u beweert dat de politie van Durrës u meermaals geen klacht liet indienen – een praktijk waartegen u geen klacht indiende omdat u meende dat u elders evenmin geholpen zou worden (CGVS V. (...), p. 12) –, moet gewezen worden op voorgaand geciteerde informatie waaruit blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023) , de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo’s en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Dat u na het bedreigen van de rechter uit de rechtszaal werd gezet (CGVS, p. 9) volstaat in alle redelijkheid niet om te besluiten dat u in geval van problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Hetzelfde geldt voor uw bewering dat de procureur afwezig was op het moment

dat u een afspraak met hem geregeld had (CGVS, p. 10). U maakte nadien trouwens geen nieuwe afspraak (CGVS, p. 10).

Dat uw zoon S. (...) bij het politiekantoor van Durrës aangifte deed voor de bedreigingen die hij op zijn gsm ontving maar vervolgens niet verder geholpen wordt, volstaat in het licht van voorgaande informatie evenmin om te besluiten dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming die de Albanese autoriteiten bieden. Hij ondernam immers geen verdere stappen om deze problemen aan te klagen. Hij ging hiervoor niet naar een andere commissariaat langs. Evenmin ging hij bij andere, hogere instanties langs om het door hem als gebrekkig ervaren politieoptreden aan te klagen. Dat hij dit niet deed omdat het commissariaat van Durrës het grootste commissariaat is, dat er geen andere kantoren zijn waar men naartoe kan en dat het politiekantoor van Durrës de enige plek was waar jullie moesten gaan, zijn niets meer dan blote beweringen die niet in overeenstemming te brengen zijn met voorgaand vermelde informatie (CGVS S. (...), p. 9-10).

Uw zoon M. (...) werd op zijn beurt door de zoon van I. (...) bedreigd met een mes. Volgens zijn verklaringen contacteerden jullie hiervoor de politie niet. Als reden hiervoor geeft M. (...) aan dat u veel angst had en dat de tegenpartij mogelijks te weten zou komen dat jullie een aangifte ingediend zouden hebben (CGVS M. (...), p. 16). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uw kinderen brengen evenmin elementen aan waaruit kan blijken dat jullie in geval van problemen met I.H. (...) geen beroep zouden kunnen doen op de Albanese autoriteiten. S. (...) stelt niet meer dan dat de Albanese autoriteiten geen bescherming zouden kunnen bieden aangezien hij – als hij en I. (...) elkaar zouden tegenkomen – I. (...) zal vermoorden of vice versa (CGVS S. (...), p. 9). X. (...) en M. (...) geven op hun beurt ook aan dat de Albanese staat in de toekomst geen bescherming zou bieden aangezien jullie jarenlang geen hulp gekregen hebben, een bewering die hierboven evenwel werd tegengesproken gelet op de uiteindelijke veroordeling van I.H. (...) (CGVS X. (...), p. 7 en M. (...), p. 15).

M. (...)’s verwijzing naar algemene nieuwsfeiten waaruit zou moeten blijken dat er in Albanië dagelijks moorden gepleegd worden, zegt niets over het optreden van de politie in jullie persoonlijk geval. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent echter niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval. Concrete indicaties waaruit moet blijken dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de autoriteiten, gaf hij evenwel niet (CGVS M. (...), p. 15).

Waar M. (...) en S. (...) tot slot naar corruptie verwijzen moet opgemerkt worden dat zij geen concrete indicaties hebben dat zij hiermee persoonlijk te maken zouden krijgen (CGVS M. (...), p. 14 en CGVS S. (...), p. 9).

U heeft gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen aldus niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet zou kunnen beroepen op de in Albanië aanwezige autoriteiten in geval van problemen met I.H. (...) of zijn familie.

Dat u in Albanië een lage ziektevergoeding ontving en dat er geen sociaal assistent bij u thuis langskwam om te checken hoe het met jullie ging, zijn motieven die niet ressorteren onder de Geneefse conventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming (CGVS V. (...), p. 6, 14 -15). Het attest waaruit blijkt dat u een mindervalidenuitkering ontving in Albanië doet hieraan geen afbreuk.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit, de veroordeling van I.H. (...) en het feit dat u een uitkering ontvangt staan op zich niet ter discussie.”

Derhalve wordt ten aanzien van u evenzeer de internationale bescherming geweigerd.

Uw documenten wijzigen bovenstaande appreciatie niet. Uw identiteit en herkomst staan immers niet ter discussie, evenmin als die van uw familie. De gerechtelijke documenten inzake het dossier van de moord op uw vader zeggen louter iets over gerechtelijke procedures die naar aanleiding hiervan plaatsvonden. Deze wijzigen de conclusie niet dat u niet aannemelijk maakt dat u geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen in Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Wat betreft de algemene landeninformatie over bloedwraakkwesties in Albanië moet opgemerkt worden dat dergelijke verwijzing naar algemene informatie geenszins volstaat om aan te tonen dat er in Albanië geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, quod non in casu. Uw verblijfssituatie in België is op zich niet relevant voor de beoordeling van uw vrees in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van L.X. (tweede verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Durrës, Albanië. In september 2017 werd uw vader A.L. (...) vermoord door I.H. (...). Uw vader bezweek enkele dagen later in het ziekenhuis. I.H. (...) werd meteen door de politie gearresteerd en in voorhechtenis geplaatst. Na enige tijd kreeg I. (...) één jaar huisarrest opgelegd. U meent dat hierbij sprake is van omkoping. Uiteindelijk werd I.H. (...) veroordeeld tot een celstraf van 6 jaar en 8 maanden. U meent wederom dat er sprake is van omkoping en corruptie. Volgend jaar komt I. (...) vrij. Uw broers S; (...) (O.V. (...)) en M. (...) (O.V. (...)) willen zich op hem wreken. Begin oktober 2022 verliet u, samen met uw broer S. (...) en uw moeder V. (...) (O.V. (...)), Albanië. Na drie dagen over land gereisd te hebben, kwam u in België aan. Op 10 oktober 2022 diende u, samen met uw broer S. (...) en uw moeder, een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer M. (...) is reeds sinds augustus/september 2021 in België. U en uw gezin kwamen naar België om te vermijden dat uw broers wraak zouden moeten plegen. U vreest hierdoor alleen te vallen. Bovendien weet u niet waartoe I.H. (...) in staat is en of hij u zou viseren.

U bent in het bezit van uw origineel paspoort, uw originele identiteitskaart en uw origineel rijbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

U geeft voor de DVZ en het CGVS aan dat u kampt met angsten en een depressie (Verklaring DVZ, vraag 29 en CGVS, p. 2 en 4). U staft dit echter niet met enig medische document. Expliciet gepeild naar eventuele bijzondere procedurele noden, maakte u bovendien geen gewag van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw relaas of uw deelname aan onderhavige procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient verder opgemerkt te worden dat uw verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door uw moeder V.L. (...). In het kader van het door haar ingediende verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Waar u stelt dat u aan migraine en een hernia lijdt, moet opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat u ten gevolge hiervan niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure (CGVS V. (...), p. 3 en 12). Ook uw bewering dat u aan geheugenverlies lijdt, staft u niet (CGVS V. (...), p. 3). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest dat uw zonen M. (...) en S. (...) zich zullen wreken op de moordenaar van uw echtgenoot, I.H. (...), waardoor ze in de gevangenis belanden. Daarnaast vreest u dat I.H. (...) ook u en uw gezin viseert eens hij vrijgelaten wordt.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Ondanks de vrees die u omtrent I.H. (...) formuleert, besloot u in augustus 2021 enkel uw zoon M. (...) in België af te zetten en keerde u nadien terug naar Albanië. De vraag stelt zich waarom u in augustus 2021 ook niet met uw andere kinderen naar België reisde zodat jullie samen een verzoek om internationale bescherming konden indienen (CGVS V. (...), p. 5 en 14). Dat M. (...) het op dat moment moeilijk had en onder druk stond van zijn omgeving opdat hij wraak zou nemen op H. (...), volstaat niet als verklaring. S. (...) was immers ook al jaren van plan om wraak te nemen en ook hij werd door zijn omgeving hiertoe onder druk gezet (CGVS V. (...), p. 13-14 en CGVS S. (...), p. 7-8). U werpt verder op dat S. (...) de enige was die voor een inkomen zorgde en u in Albanië nog een lening diende af te betalen. Dat dergelijke socio-economische motieven u ervan weerhielden om met al uw kinderen Albanië te verlaten en vervolgens in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen, duidt nogmaals op een houding die niet in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade (CGVS V. (...), p. 5 en 14).

Wat betreft uw vrees dat uw zonen in geval van een terugkeer naar Albanië de dood van hun vader zullen wreken door I.H. (...) te vermoorden, moet opgemerkt worden dat het loutere feit dat uw zonen doelbewust strafrechtelijke feiten zullen plegen waardoor ze in de gevangenis dreigen te komen in alle redelijkheid niet beschouwd kan worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in hoofde van u en uw gezin (CGVS V. (...), p. 5, 8, 9 en 13). De druk die uw zonen ervaarden om I. (...) te vermoorden, kan evenmin weerhouden worden als vervolging of ernstige schade. Deze druk wordt door jullie immers louter omschreven als jullie omgeving die vraagt waarom de dood van uw echtgenoot/de vader van uw kinderen niet gewroken wordt (CGVS V. (...), p. 13), als beledigingen die worden geuit (CGVS M. (...), p. 14-15) en familie die stelt dat jullie bloed moeten wreken (CGVS S. (...), p. 7, 8). U beweert trouwens dat uw zonen wraak willen nemen (CGVS V. (...), p. 13).

Waar u verder vreest dat I.H. (...) (of zijn familie) u of uw gezin zou viseren (CGVS V. (...), p. 6 en 10), moet opgemerkt worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Vooreerst blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt

daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

U meent evenwel niet te kunnen rekenen op de Albanese autoriteiten, die u corrupt noemt (CGVS V. (...), p. 9). I.H. (...) kreeg aanvankelijk immers enkel huisarrest opgelegd (CGVS V. (...), p. 9), vervolgens werd hij slechts veroordeeld tot een celstraf van 6 jaar en 8 maanden (CGVS V. (...), p. 6, 9) en de politie van Durrës liet u meermaals geen klacht indienen (CGVS V. (...), p. 12).

Vooreerst moet opgemerkt worden dat het huisarrest dat I.H. (...) werd opgelegd, aldus het vonnis d.d. 13 maart 2019, niet de straf is die werd opgelegd voor de dood van uw echtgenoot. Het huisarrest werd, conform de vigerende Albanese strafprocedurewet, opgelegd als voorlopige maatregel in de plaats van de eerder opgelegde voorlopige hechtenis in afwachting van de rechtszaak voor de feiten van september 2017. In de uiteindelijke rechtszaak voor deze feiten werd I.H. (...) door de districtsrechtbank van Durrës veroordeeld op basis van artikel 88, eerste lid van de Albanese strafwet, aangaande het opzettelijk toebrengen van ernstige letsels. Uit het vonnis, waarin wordt uiteengezet dat uit medisch onderzoek blijkt dat uw echtgenoot enkele dagen na de aanval overleed aan een hartstilstand, blijkt dat aan alle constitutieve elementen van het misdrijf 'opzettelijk toebrengen van ernstige letsels' zoals opgenomen in artikel 88, eerste lid van de Albanese strafwet werd voldaan. Dit artikel voorziet een maximum straf van 10 jaar. Deze maximumstraf werd, zoals blijkt uit het vonnis, ook uitgesproken ten aanzien van I.H. (...) en werd vervolgens, na toepassing van de vigerende wetgeving, met een derde verminderd tot 6 jaar en 8 maanden. Uit het opgelegde huisarrest en de uiteindelijke veroordeling kan aldus geenszins enige beïnvloeding van de gerechtelijke autoriteiten blijken. Daarenboven brengt u, met uitzondering van het volgens u onterecht toegekende huisarrest en de te lage straf, geen concrete indicaties aan waaruit corruptie kan blijken (CGVS V. (...), p. 8-10). M. (...) beweert dat I. (...)’s zoon aan een kennis verteld zou hebben dat ze geld hadden betaald voor de vrijlating (CGVS M. (...), p. 10), een bewering die ook X. (...) maakt (CGVS X. (...), p. 5) en die op zich niet gestaafd wordt. Bovendien is het op zijn minst merkwaardig dat I. (...)’s zoon dergelijke informatie zou delen, gelet op de mogelijke gevolgen hiervan voor zijn vader en de betrokken instanties. S. (...) brengt evenmin concrete indicaties aan waaruit corruptie kan blijken (CGVS S. (...), p. 5). Verder blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat u, niettegenstaande de mogelijkheid daartoe, niet in beroep bent gegaan tegen het vonnis van 13 maart 2019. U verklaarde trouwens dat u zich enkel tot de Eerste Minister probeerde te wenden om de door u beweerde corruptie aan te klagen (CGVS V. (...), p. 9-10). Dat u de toegang tot zijn woning werd geweigerd, volstaat in alle redelijkheid niet om te besluiten dat u in geval van problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Waar u beweert dat de politie van Durrës u meermaals geen klacht liet indienen – een praktijk waartegen u geen klacht indiende omdat u meende dat u elders evenmin geholpen zou worden (CGVS V. (...), p. 12) –, moet gewezen worden op voorgaand geciteerde informatie waaruit blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg

in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023) , de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Dat u na het bedreigen van de rechter uit de rechtszaal werd gezet (CGVS, p. 9) volstaat in alle redelijkheid niet om te besluiten dat u in geval van problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Hetzelfde geldt voor uw bewering dat de procureur afwezig was op het moment dat u een afspraak met hem geregeld had (CGVS, p. 10). U maakte nadien trouwens geen nieuwe afspraak (CGVS, p. 10).

Dat uw zoon S. (...) bij het politiekantoor van Durrës aangifte deed voor de bedreigingen die hij op zijn gsm ontving maar vervolgens niet verder geholpen wordt, volstaat in het licht van voorgaande informatie evenmin om te besluiten dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming die de Albanese autoriteiten bieden. Hij ondernam immers geen verdere stappen om deze problemen aan te klagen. Hij ging hiervoor niet naar een andere commissariaat langs. Evenmin ging hij bij andere, hogere instanties langs om het door hem als gebrekkig ervaren politieoptreden aan te klagen. Dat hij dit niet deed omdat het commissariaat van Durrës het grootste commissariaat is, dat er geen andere kantoren zijn waar men naartoe kan en dat het politiekantoor van Durrës de enige plek was waar jullie moesten gaan, zijn niets meer dan blote beweringen die niet in overeenstemming te brengen zijn met voorgaand vermelde informatie (CGVS S. (...), p. 9-10).

Uw zoon M. (...) werd op zijn beurt door de zoon van I. (...) bedreigd met een mes. Volgens zijn verklaringen contacteerden jullie hiervoor de politie niet. Als reden hiervoor geeft M. (...) aan dat u veel angst had en dat de tegenpartij mogelijks te weten zou komen dat jullie een aangifte ingediend zouden hebben (CGVS M. (...), p. 16). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uw kinderen brengen evenmin elementen aan waaruit kan blijken dat jullie in geval van problemen met I.H. (...) geen beroep zouden kunnen doen op de Albanese autoriteiten. S. (...) stelt niet meer dan dat de Albanese autoriteiten geen bescherming zouden kunnen bieden aangezien hij – als hij en I. (...) elkaar zouden tegenkomen – I. (...) zal vermoorden of vice versa (CGVS S. (...), p. 9). X. (...) en M. (...) geven op hun beurt ook aan dat de Albanese staat in de toekomst geen bescherming zou bieden aangezien jullie jarenlang geen hulp gekregen hebben, een bewering die hierboven evenwel werd tegengesproken gelet op de uiteindelijke veroordeling van I.H. (...) (CGVS X. (...), p. 7 en M. (...), p. 15).

M. (...)’s verwijzing naar algemene nieuwsfeiten waaruit zou moeten blijken dat er in Albanië dagelijks moorden gepleegd worden, zegt niets over het optreden van de politie in jullie persoonlijk geval. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent echter niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te

bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval. Concrete indicaties waaruit moet blijken dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de autoriteiten, gaf hij evenwel niet (CGVS M. (...), p. 15).

Waar M. (...) en S. (...) tot slot naar corruptie verwijzen moet opgemerkt worden dat zij geen concrete indicaties hebben dat zij hiermee persoonlijk te maken zouden krijgen (CGVS M. (...), p. 14 en CGVS S. (...), p. 9).

U heeft gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen aldus niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet zou kunnen beroepen op de in Albanië aanwezige autoriteiten in geval van problemen met I.H. (...) of zijn familie.

Dat u in Albanië een lage ziektevergoeding ontving en dat er geen sociaal assistent bij u thuis langskwam om te checken hoe het met jullie ging, zijn motieven die niet ressorteren onder de Geneefse conventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming (CGVS V. (...), p. 6, 14 -15). Het attest waaruit blijkt dat u een mindervalidenuitkering ontving in Albanië doet hieraan geen afbreuk.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit, de veroordeling van I.H. (...) en het feit dat u een uitkering ontvangt staan op zich niet ter discussie."

Derhalve wordt ten aanzien van u evenzeer de internationale bescherming geweigerd.

Uw documenten wijzigen bovenstaande appreciatie niet. Uw identiteit en herkomst staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.4. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van L.S. (tweede verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Durrës, Albanië. In september 2017 werd uw vader A.L. (...) vermoord door I.H. (...). Uw vader bezweek enkele dagen later in het ziekenhuis. I.H. (...) werd meteen door de politie gearresteerd en in voorhechtenis geplaatst. Na enige tijd kreeg I. (...) één jaar huisarrest opgelegd. U meent dat hierbij sprake is van omkoping. Uiteindelijk werd I.H. (...) veroordeeld tot een celstraf van 6 jaar en 8 maanden. U meent wederom dat er sprake is van omkoping en corruptie. Volgend jaar komt I. (...) vrij. U en uw broer M. (...) (O.V. (...)) willen zich op hem wreken. In 2018 ontving u een sms-bericht waarin stond dat jullie allemaal vermoord zouden worden. U ging hiertoe klacht indienen bij het politiekantoor van Durrës maar werd hier niet verder geholpen. Begin oktober 2022 verliet u, samen met uw zus X. (...) en uw moeder V. (...) (O.V. (...)), Albanië. Na twee à drie dagen over land gereisd te hebben, kwam u in België aan. Op 10 oktober 2022 diende u, samen met uw zus X. (...) (O.V. (...)) en uw moeder, een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer M. (...) is reeds sinds augustus/september 2021 in België. U en uw gezin kwamen naar België om te vermijden dat u en uw broer wraak zouden moeten plegen. U vreest dat u bij een terugkeer ofwel vermoord zou worden door I. (...) of dat u of uw broer hem zouden vermoorden.

U bent in het bezit van uw origineel paspoort en uw origineel rijbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient verder opgemerkt te worden dat uw verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door uw moeder V.L. (...). In het kader van het door haar ingediende verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Waar u stelt dat u aan migraine en een hernia lijdt, moet opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat u ten gevolge hiervan niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure (CGVS V. (...), p. 3 en 12). Ook uw bewering dat u aan geheugenverlies lijdt, staft u niet (CGVS V. (...), p. 3). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest dat uw zonen M. (...) en S. (...) zich zullen wreken op de moordenaar van uw echtgenoot, I.H. (...), waardoor ze in de gevangenis belanden. Daarnaast vreest u dat I.H. (...) ook u en uw gezin viseert eens hij vrijgelaten wordt.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Ondanks de vrees die u omtrent I.H. (...) formuleert, besloot u in augustus 2021 enkel uw zoon M. (...) in België af te zetten en keerde u nadien terug naar Albanië. De vraag stelt zich waarom u in augustus 2021 ook niet met uw andere kinderen naar België reisde zodat jullie samen een verzoek om internationale bescherming konden indienen (CGVS V. (...), p. 5 en 14). Dat M. (...) het op dat moment moeilijk had en onder druk stond van zijn omgeving opdat hij wraak zou nemen op H. (...), volstaat niet als verklaring. S. (...) was immers ook al jaren van plan om wraak te nemen en ook hij werd door zijn omgeving hiertoe onder druk gezet (CGVS V. (...), p. 13-14 en CGVS S. (...), p. 7-8). U werpt verder op dat S. (...) de enige was die voor een inkomen zorgde en u in Albanië nog een lening diende af te betalen. Dat dergelijke socio-economische motieven u ervan weerhielden om met al uw kinderen Albanië te verlaten en vervolgens in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen, duidt nogmaals op een houding die niet in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade (CGVS V. (...), p. 5 en 14).

Wat betreft uw vrees dat uw zonen in geval van een terugkeer naar Albanië de dood van hun vader zullen wreken door I.H. (...) te vermoorden, moet opgemerkt worden dat het loutere feit dat uw zonen doelbewust strafrechtelijke feiten zullen plegen waardoor ze in de gevangenis dreigen te komen in alle redelijkheid niet beschouwd kan worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in hoofde van u en uw gezin (CGVS V. (...), p. 5, 8, 9 en 13). De druk die uw zonen ervaarden om I. (...) te vermoorden, kan evenmin weerhouden worden als vervolging of ernstige schade. Deze druk wordt door jullie immers louter omschreven als jullie omgeving die vraagt waarom de dood van uw echtgenoot/de vader van uw kinderen niet gewroken wordt (CGVS V. (...), p. 13), als beledigingen die worden geuit (CGVS M. (...), p. 14-15) en familie die stelt dat jullie bloed moeten wreken (CGVS S. (...), p. 7, 8). U beweert trouwens dat uw zonen wraak willen nemen (CGVS V. (...), p. 13).

Waar u verder vreest dat I.H. (...) (of zijn familie) u of uw gezin zou viseren (CGVS V. (...), p. 6 en 10), moet opgemerkt worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Vooreerst blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

U meent evenwel niet te kunnen rekenen op de Albanese autoriteiten, die u corrupt noemt (CGVS V. (...), p. 9). I.H. (...) kreeg aanvankelijk immers enkel huisarrest opgelegd (CGVS V. (...), p. 9), vervolgens werd hij slechts veroordeeld tot een celstraf van 6 jaar en 8 maanden (CGVS V. (...), p. 6, 9) en de politie van Durrës liet u meermaals geen klacht indienen (CGVS V. (...), p. 12).

Vooreerst moet opgemerkt worden dat het huisarrest dat I.H. (...) werd opgelegd, aldus het vonnis d.d. 13 maart 2019, niet de straf is die werd opgelegd voor de dood van uw echtgenoot. Het huisarrest werd, conform de vigerende Albanese strafprocedurewet, opgelegd als voorlopige maatregel in de plaats van de eerder opgelegde voorlopige hechtenis in afwachting van de rechtszaak voor de feiten van september 2017. In de uiteindelijke rechtszaak voor deze feiten werd I.H. (...) door de districtsrechtbank van Durrës veroordeeld op basis van artikel 88, eerste lid van de Albanese strafwet, aangaande het opzettelijk toebrengen van ernstige letsels. Uit het vonnis, waarin wordt uiteengezet dat uit medisch onderzoek blijkt dat uw echtgenoot enkele dagen na de aanval overleed aan een hartstilstand, blijkt dat aan alle constitutieve elementen van het misdrijf 'opzettelijk toebrengen van ernstige letsels' zoals opgenomen in artikel 88, eerste lid van de Albanese strafwet werd voldaan. Dit artikel voorziet een maximum straf van 10 jaar. Deze maximumstraf werd, zoals blijkt uit het vonnis, ook uitgesproken ten aanzien van I.H. (...) en werd vervolgens, na toepassing van de vigerende wetgeving, met een derde verminderd tot 6 jaar en 8 maanden. Uit het opgelegde huisarrest en de uiteindelijke veroordeling kan aldus geenszins enige beïnvloeding van de gerechtelijke autoriteiten blijken. Daarenboven brengt u, met uitzondering van het volgens u onterecht toegekende huisarrest en de te lage straf, geen concrete indicaties aan waaruit corruptie kan blijken (CGVS V. (...), p. 8-10). M. (...) beweert dat I. (...)’s zoon aan een kennis verteld zou hebben dat ze geld hadden betaald voor de vrijlating (CGVS M. (...), p. 10), een bewering die ook X. (...) maakt (CGVS X. (...), p. 5) en die op zich niet gestaafd wordt. Bovendien is het op zijn minst merkwaardig dat I. (...)’s zoon dergelijke informatie zou delen, gelet op de mogelijke gevolgen hiervan voor zijn vader en de betrokken instanties. S. (...) brengt evenmin concrete indicaties aan waaruit corruptie kan blijken (CGVS S. (...), p. 5). Verder blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat u, niettegenstaande de mogelijkheid daartoe, niet in beroep bent gegaan tegen het vonnis van 13 maart 2019. U verklaarde trouwens dat u zich enkel tot de Eerste Minister probeerde te wenden om de door u beweerde corruptie aan te klagen (CGVS V. (...), p. 9-10). Dat u de toegang tot zijn woning werd geweigerd, volstaat in alle redelijkheid niet om te besluiten dat u in geval van problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Waar u beweert dat de politie van Durrës u meermaals geen klacht liet indienen – een praktijk waartegen u geen klacht indiende omdat u meende dat u elders evenmin geholpen zou worden (CGVS V. (...), p. 12) –, moet gewezen worden op voorgaand geciteerde informatie waaruit blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering

ervan. Tevens werden in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Dat u na het bedreigen van de rechter uit de rechtszaal werd gezet (CGVS, p. 9) volstaat in alle redelijkheid niet om te besluiten dat u in geval van problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Hetzelfde geldt voor uw bewering dat de procureur afwezig was op het moment dat u een afspraak met hem geregeld had (CGVS, p. 10). U maakte nadien trouwens geen nieuwe afspraak (CGVS, p. 10).

Dat uw zoon S. (...) bij het politiekantoor van Durrës aangifte deed voor de bedreigingen die hij op zijn gsm ontving maar vervolgens niet verder geholpen wordt, volstaat in het licht van voorgaande informatie evenmin om te besluiten dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming die de Albanese autoriteiten bieden. Hij ondernam immers geen verdere stappen om deze problemen aan te klagen. Hij ging hiervoor niet naar een andere commissariaat langs. Evenmin ging hij bij andere, hogere instanties langs om het door hem als gebrekkig ervaren politieoptreden aan te klagen. Dat hij dit niet deed omdat het commissariaat van Durrës het grootste commissariaat is, dat er geen andere kantoren zijn waar men naartoe kan en dat het politiekantoor van Durrës de enige plek was waar jullie moesten gaan, zijn niets meer dan blote beweringen die niet in overeenstemming te brengen zijn met voorgaand vermelde informatie (CGVS S. (...), p. 9-10).

Uw zoon M. (...) werd op zijn beurt door de zoon van I. (...) bedreigd met een mes. Volgens zijn verklaringen contacteerden jullie hiervoor de politie niet. Als reden hiervoor geeft M. (...) aan dat u veel angst had en dat de tegenpartij mogelijks te weten zou komen dat jullie een aangifte ingediend zouden hebben (CGVS M. (...), p. 16). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uw kinderen brengen evenmin elementen aan waaruit kan blijken dat jullie in geval van problemen met I.H. (...) geen beroep zouden kunnen doen op de Albanese autoriteiten. S. (...) stelt niet meer dan dat de Albanese autoriteiten geen bescherming zouden kunnen bieden aangezien hij – als hij en I. (...) elkaar zouden tegenkomen – I. (...) zal vermoorden of vice versa (CGVS S. (...), p. 9). X. (...) en M. (...) geven op hun beurt ook aan dat de Albanese staat in de toekomst geen bescherming zou bieden aangezien jullie jarenlang geen hulp gekregen hebben, een bewering die hierboven evenwel werd tegengesproken gelet op de uiteindelijke veroordeling van I.H. (...) (CGVS X. (...), p. 7 en M. (...), p. 15).

M. (...)’s verwijzing naar algemene nieuwsfeiten waaruit zou moeten blijken dat er in Albanië dagelijks moorden gepleegd worden, zegt niets over het optreden van de politie in jullie persoonlijk geval. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent echter niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval. Concrete indicaties waaruit moet blijken dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de autoriteiten, gaf hij evenwel niet (CGVS M. (...), p. 15).

Waar M. (...) en S. (...) tot slot naar corruptie verwijzen moet opgemerkt worden dat zij geen concrete indicaties hebben dat zij hiermee persoonlijk te maken zouden krijgen (CGVS M. (...), p. 14 en CGVS S. (...), p. 9).

U heeft gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen aldus niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet zou kunnen beroepen op de in Albanië aanwezige autoriteiten in geval van problemen met I.H. (...) of zijn familie.

Dat u in Albanië een lage ziektevergoeding ontving en dat er geen sociaal assistent bij u thuis langskwam om te checken hoe het met jullie ging, zijn motieven die niet ressorteren onder de Geneefse conventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming (CGVS V. (...), p. 6, 14 -15). Het attest waaruit blijkt dat u een mindervalidenuitkering ontving in Albanië doet hieraan geen afbreuk.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit, de veroordeling van I.H. (...) en het feit dat u een uitkering ontvangt staan op zich niet ter discussie.”

Derhalve wordt ten aanzien van u evenzeer de internationale bescherming geweigerd.

Uw documenten wijzigen bovenstaande appreciatie niet. Uw identiteit en herkomst staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op een:

“MANIFESTE APPRECIATIEFOUT EN SCHENDING VAN ARTIKEL 1 A VAN HET VERDRAG VAN GENÈVE VAN 28 JULI 1951 BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN, GOEDGEKEURD BIJ DE WET VAN 26 JUNI 1953, VAN ARTIKELEN 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/1 EN 62 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN, ARTIKEL 2 EN 3 VAN DE WET DD. 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN DE BESTUURSHANDELINGEN, DE ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR, INCLUIS DE ZORGVULDIGHEIDSP LICHT EN DE SAMENWERKINGSPLICHT.”

Verzoekende partijen vangen hun betoog aan met een verwijzing naar en enkele algemene en theoretische beschouwingen inzake een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen. Zij verwijten verweerder in dit kader dat er *in casu* geen behoorlijke en grondige analyse zou zijn uitgevoerd, rekening houdend met *“het specifieke profiel van verzoeker”*, van de relevante informatie die werd

voorgelegd. Tevens stellen zij dat verweerder *“de notie van vluchteling (artikel 48/3) en die van subsidiaire bescherming (artikel 48/4)”* miskent.

Verzoekende partijen doen voorts een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Vervolgens geven verzoekende partijen aan dat zij op grond van de door hen aangevoerde bloedwraak in aanmerking komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of, ondergeschikt, de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekende partijen benadrukken in dit kader vooreerst dat niet wordt betwist dat hun vader, respectievelijk echtgenoot, werd vermoord door I.H., dat er in deze zaak sprake is van bloedwraak en een toepassing van de Kanun, dat er van eerste en tweede verzoeker verwacht wordt dat zij I. doden en dat het gezin reeds de hulp inriep van de Albanese autoriteiten. Verzoekende partijen wijzen in dit kader op de verklaringen die eerste en tweede verzoeker bij het CGVS aflegden omtrent de bloedwraak waarin zij verwickeld zijn. Het gezin vreest bij een terugkeer de vrijlating van I.H. en de daaraan verbonden gevolgen.

Met betrekking tot de motivering aangaande het feit dat eerste verzoeker eerder naar België reisde, stellen verzoekende partijen dat er een toekomstgerichte beoordeling moet geschieden en wijzen zij erop dat eerste en tweede verzoeker slechts wanneer I. wordt vrijgelaten zullen moeten overgaan tot het vermoorden van I. Daardoor, en omdat hij zorgde voor het inkomen van de familie, bleef tweede verzoeker langer dan eerste verzoeker in Albanië. Dit neemt het risico ingeval van een terugkeer echter niet weg.

Verzoekende partijen wijzen erop dat eerste verzoeker eerder verklaarde dat hij in 2019 door de zoon van I. werd belaagd met een mes. Tevens wijzen zij erop dat de familie verwacht dat eerste en tweede verzoeker wraak nemen op I. Bovendien gaat het niet enkel om familiale druk doch ook om zware maatschappelijke druk. Verzoekende partijen wijzen in dit kader op de verklaringen die zij aflegden bij het CGVS. *“In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, spreekt men niet over beledigingen en druk van de familie als nog van het wetens en willens plegen van straf misdaden maar wel van een maatschappelijk stelsel waarin van de zonen van het wijlen slachtoffer wordt vereist bloedwraak te nemen op de dader.”* Verzoekende partijen vrezen daarnaast dat I. eerste en tweede verzoeker zou vermoorden om zo te vermijden dat zij wraak zouden kunnen nemen. Ook in dit kader verwijzen zij naar en citeren zij uit de verklaringen die eerste en tweede verzoeker aflegden bij het CGVS.

Verzoekende partijen benadrukken verder dat zij hebben uitgelegd dat de politie hen niet zal beschermen tegen I. Zij verwijzen daarbij naar en citeren uit de verklaringen die zij eerder aflegden bij het CGVS. In dit kader halen zij aan dat S. in 2018 aangifte ging doen van een doodsbedreiging doch dat de politie daarop niet inging. Tevens stellen zij dat eerste verzoekster bescherming trachtte te bekomen voor haar zonen en dat de wijkagent haar aanraade om haar zonen naar het buitenland te sturen. Daarnaast werd eerste verzoekster in 2017 of 2018 aangevallen door de vrouw van I. en richtte zij zich toen vergeefs tot de politie van Durrës. In 2017 en 2018 begaf eerste verzoekster zich vaker tot deze politiediensten. Verzoekende partijen concluderen dat zij zich niet kunnen beroepen op de bescherming van een overheidsactor in de zin van artikel 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Verzoekende partijen wijzen om dit laatste aan te tonen tevens op een artikel van Radio 1. Zij leiden uit dit artikel af dat bloedwraak in Albanië een probleem blijft, dat de regering niets doet om dit probleem te stoppen, dat er corruptie heerst in Albanië en dat de sociale druk om bloedwraak te voltrekken zodanig hoog is dat iemand die de dader niet doodt geen eer meer heeft en niet meer als Albanees wordt beschouwd. Het is volgens verzoekende partijen aldus terecht dat zij stellen dat eerste en tweede verzoeker niet zullen kunnen ontsnappen aan de sociale druk, nu de maatschappij iemand die geen wraak neemt niet meer beschouwt als lid van de maatschappij. *“Het gaat zover dat mensen betrokken in een bloedwraak hun huizen niet meer mogen verlaten om zich te beschermen van de gehele maatschappij waarin de overheid zelf geen bescherming biedt aan burgers die verwickeld zijn in een bloedwraak. Het gezin behoort daarom tot een sociale groep die wordt vervolgd bij gebrek aan schikking naar de kanun.”*

Verzoekende partijen stellen op grond van het voorgaande dat verweerder de aangehaalde bepalingen en beginselen heeft geschonden.

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

“In hoofddorde, de verzoekende partijen de vluchtelingenstatus of, ondergeschikt, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen.”

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunnen hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.3. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

In dit kader betwisten verzoekende partijen de inhoud van de bestreden beslissingen niet waar met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekende partijen opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.4. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij aldaar verwickeld zouden zijn in een bloedwraak met de familie van I.H., de man door wiens toedoen hun vader, respectievelijk echtgenoot, zou zijn gestorven.

Dient in dit kader echter vooreerst te worden vastgesteld dat de houding en gedragingen van verzoekende partijen in de loop der jaren nadat hun vader, respectievelijk echtgenoot, door toedoen van I.H. om het leven kwam, geenszins kan worden verenigd met en manifest afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun beweerd vrees ten gevolge van betrokkenheid bij een bloedwraak. In dit kader blijkt uit de verklaringen van verzoekende partijen, zoals deze blijken uit de inhoud van de bestreden beslissingen en van het voorliggende verzoekschrift, dat verzoekende partijen na het ontstaan van de beweerd bloedwraak eerst nog enkele jaren in Albanië bleven. Slechts eind augustus 2021 verliet één van hen (definitief) het land. Bovendien blijkt daarbij dat eind augustus 2021 enkel eerste verzoeker in België bleef, en dit nadat eerste verzoekster eerste verzoeker kwam afzetten in België. Eerste verzoekster keerde vervolgens terug naar Albanië. Slechts in oktober 2021 verlieten eerste en tweede verzoekster en tweede verzoeker uiteindelijk Albanië. Waar verzoekende partijen hun voormelde houding en gedragingen trachten te verklaren met hun bewering dat eerste en tweede verzoeker slechts na een eventuele vrijlating van I. tot handelingen zouden moeten overgaan, dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen hiermee bezwaarlijk kunnen verklaren waarom zij, in het licht van hun beweerd problemen in het kader van bloedwraak, niet veel eerder hun land van herkomst verlieten. Eerste en tweede verzoeker werden volgens de eerdere gezegden van verzoekende partijen, gezegden die zij *nota bene* zelf citeren in het voorliggende verzoekschrift, immers ook voorheen reeds ernstig onder druk gezet en gepest omdat zij (nog) geen wraak hadden genomen. Tevens zouden zij reeds van plan zijn geweest om wraak te nemen op (de familie van) I. Bovendien zou eerste verzoekster reeds in 2017 of 2018 zijn aangevallen door de vrouw van I. Daarenboven zou eerste verzoeker reeds in 2019 zijn belaagd met een mes door de zoon van I. Verder halen verzoekende partijen in het verzoekschrift aan te vrezen dat I. hen zou willen verhinderen om wraak te nemen door als eerste verdere, ernstige feiten te plegen. Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom zij zulks niet zouden moeten vrezen ten aanzien van de familieleden van I. Dit geldt nog des te meer gelet op de voormelde gedragingen van de vrouw en de zoon van I. Dat verzoekende partijen ervoor opteerden om na de dood van hun vader, respectievelijk echtgenoot, nog jarenlang in Albanië te blijven, dat vervolgens enkel eerste verzoeker naar België kwam en dat eerste en tweede verzoekster en tweede verzoeker nadien nog eens meer dan een jaar in Albanië bleven, en dit bovendien omwille van de door eerste verzoekster aangehaalde, louter sociaaleconomische overwegingen dat S. de enige was die voor een inkomen zorgde in Albanië en dat zij daar nog een lening moest afbetalen, is kennelijk onverenigbaar met en doet ernstig afbreuk aan hun vermeende problemen en vrees ten gevolge van bloedwraak.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen dan ook op geheel gerechtvaardigde gronden aangegeven:

“Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Ondanks de vrees die u omtrent I.H. (...) formuleert, besloot u in augustus 2021 enkel uw zoon M. (...) in België af te zetten en keerde u nadien terug naar Albanië. De vraag stelt zich waarom u in augustus 2021 ook niet met uw andere kinderen naar België reisde zodat jullie samen een verzoek om internationale bescherming konden indienen (CGVS V. (...), p. 5 en 14). Dat M. (...) het op dat moment moeilijk had en onder druk stond van zijn omgeving opdat hij wraak zou nemen op H. (...), volstaat niet als verklaring. S. (...) was immers ook al jaren van plan om wraak te nemen en ook hij werd door zijn omgeving hiertoe onder druk gezet (CGVS V. (...), p. 13-14 en CGVS S. (...), p. 7-8). U werpt verder op dat S. (...) de enige was die voor een inkomen zorgde en u in Albanië nog een lening diende af te betalen. Dat dergelijke socio-economische motieven u ervan weerhielden om met al uw kinderen Albanië te verlaten en vervolgens in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen, duidt nogmaals op een houding die niet in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade (CGVS V. (...), p. 5 en 14).”

Tevens wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Wat betreft uw vrees dat uw zonen in geval van een terugkeer naar Albanië de dood van hun vader zullen wreken door I.H. (...) te vermoorden, moet opgemerkt worden dat het loutere feit dat uw zonen doelbewust strafrechtelijke feiten zullen plegen waardoor ze in de gevangenis dreigen te komen in alle redelijkheid niet beschouwd kan worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in hoofde van u en uw gezin (CGVS V. (...), p. 5, 8, 9 en 13). De druk die uw zonen ervaarden om I. (...) te vermoorden, kan evenmin weerhouden worden als vervolging of ernstige schade. Deze druk wordt door jullie immers louter omschreven als jullie omgeving die vraagt waarom de dood van uw echtgenoot/de vader van uw

kinderen niet gewroken wordt (CGVS V. (...), p. 13), als beledigingen die worden geuit (CGVS M. (...), p. 14-15) en familie die stelt dat jullie bloed moeten wreken (CGVS S. (...), p. 7, 8). U beweert trouwens dat uw zonen wraak willen nemen (CGVS V. (...), p. 13)."

Verzoekende partijen slagen er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. Zo kunnen zij deze motieven niet ontkrachten met hun verwijzing naar een artikel op Radio 1. Vooreerst kan inzake dit artikel worden opgemerkt dat dit artikel reeds in april 2019 (en dus niet 2023, zoals de advocaat van verzoekende partijen ten onrechte tracht te laten uitschijnen in het verzoekschrift) werd opgesteld, en dit op basis van een interview met slechts één Albanese vrouw. Bovendien had deze vrouw op het ogenblik van dit interview haar land van herkomst reeds vijf jaar verlaten. Nergens blijkt daarbij dat deze vrouw, die beweerde dat haar vader bemiddelaar was in het kader van bloedwraakprocedures, op het ogenblik waarop het betreffende interview werd afgenomen zelf (nog) enige autoriteit had op het vlak van de praktijk van bloedwraak en/of de toepassing van de Kanun. Evenmin blijkt hieruit dat de informatie die deze vrouw verstrekke aan de interviewer objectief en betrouwbaar was. Voorts blijkt hieruit niet dat deze informatie door de betreffende interviewer nader zou zijn onderzocht of geverifieerd. Daarenboven gaf de vrouw in kwestie aan afkomstig te zijn uit het Noorden van Albanië, alwaar de Kanun en bloedwraak volgens haar nog werden toegepast. Verzoekende partijen zijn niet uit het Noorden van Albanië afkomstig, zodat zij niet aantonen dat en op welke wijze deze informatie ook in hun regio van herkomst en op hun persoon van toepassing zou (kunnen) zijn. Hoe dan ook blijkt uit deze informatie hoegenaamd niet dat een loutere weigering om een bloedwraak uit te voeren zou (kunnen) leiden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. In deze informatie wordt door de voormelde Albanese vrouw immers op louter algemene wijze geponereerd dat iemand die bloedwraak niet toepast niet meer als Albanees zou worden beschouwd. Hieruit blijkt niet dat zulke personen over het algemeen zouden riskeren te worden gevisieerd of vervolgd. Daarenboven blijkt uit deze informatie dat er naast wraak nemen ook ander opties zijn om tot een einde van de bloedwraak te komen, zoals via bemiddeling of via het afkopen van een gepleegde moord. Dat eerste en tweede verzoeker omwille van ernstige familiale en/of maatschappelijke druk geen andere keuze zouden hebben dan overgaan tot het doden van I., kan uit de door verzoekende partijen aangehaalde informatie dan ook geenszins worden afgeleid. Bovendien blijkt het tegendeel duidelijk uit hun verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissingen en zoals eveneens geciteerd in het voorliggende verzoekschrift. Uit deze verklaringen blijkt dat de beweerde familiale en maatschappelijke druk zich niet op andere wijze uitte dan in het stellen van vragen, het uiten van enkele beledigingen en enkele pesterijen op school. Door eenvoudigweg deze eerder afgelegde verklaringen te herhalen, doen verzoekende partijen dan ook op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen.

Bovendien wordt in de bestreden beslissingen geheel terecht gesteld:

"Waar u verder vreest dat I.H. (...) (of zijn familie) u of uw gezin zou viseren (CGVS V. (...), p. 6 en 10), moet opgemerkt worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Vooreerst blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

U meent evenwel niet te kunnen rekenen op de Albanese autoriteiten, die u corrupt noemt (CGVS V. (...), p. 9). I.H. (...) kreeg aanvankelijk immers enkel huisarrest opgelegd (CGVS V. (...), p. 9), vervolgens werd hij slechts veroordeeld tot een celstraf van 6 jaar en 8 maanden (CGVS V. (...), p. 6, 9) en de politie van Durrës liet u meermaals geen klacht indienen (CGVS V. (...), p. 12).

Vooreerst moet opgemerkt worden dat het huisarrest dat I.H. (...) werd opgelegd, aldus het vonnis d.d. 13 maart 2019, niet de straf is die werd opgelegd voor de dood van uw echtgenoot. Het huisarrest werd, conform de vigerende Albanese strafprocedurewet, opgelegd als voorlopige maatregel in de plaats van

de eerder opgelegde voorlopige hechtenis in afwachting van de rechtszaak voor de feiten van september 2017. In de uiteindelijke rechtszaak voor deze feiten werd I.H. (...) door de districtsrechtbank van Durrës veroordeeld op basis van artikel 88, eerste lid van de Albanese strafwet, aangaande het opzettelijk toebrengen van ernstige letsels. Uit het vonnis, waarin wordt uiteengezet dat uit medisch onderzoek blijkt dat uw echtgenoot enkele dagen na de aanval overleed aan een hartstilstand, blijkt dat aan alle constitutieve elementen van het misdrijf 'opzettelijk toebrengen van ernstige letsels' zoals opgenomen in artikel 88, eerste lid van de Albanese strafwet werd voldaan. Dit artikel voorziet een maximum straf van 10 jaar. Deze maximumstraf werd, zoals blijkt uit het vonnis, ook uitgesproken ten aanzien van I.H. (...) en werd vervolgens, na toepassing van de vigerende wetgeving, met een derde verminderd tot 6 jaar en 8 maanden. Uit het opgelegde huisarrest en de uiteindelijke veroordeling kan aldus geenszins enige beïnvloeding van de gerechtelijke autoriteiten blijken. Daarenboven brengt u, met uitzondering van het volgens u onterecht toegekende huisarrest en de te lage straf, geen concrete indicaties aan waaruit corruptie kan blijken (CGVS V. (...), p. 8-10). M. (...) beweert dat I. (...)’s zoon aan een kennis verteld zou hebben dat ze geld hadden betaald voor de vrijlating (CGVS M. (...), p. 10), een bewering die ook X. (...) maakt (CGVS X. (...), p. 5) en die op zich niet gestaafd wordt. Bovendien is het op zijn minst merkwaardig dat I. (...)’s zoon dergelijke informatie zou delen, gelet op de mogelijke gevolgen hiervan voor zijn vader en de betrokken instanties. S. (...) brengt evenmin concrete indicaties aan waaruit corruptie kan blijken (CGVS S. (...), p. 5). Verder blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat u, niettegenstaande de mogelijkheid daartoe, niet in beroep bent gegaan tegen het vonnis van 13 maart 2019. U verklaarde trouwens dat u zich enkel tot de Eerste Minister probeerde te wenden om de door u beweerde corruptie aan te klagen (CGVS V. (...), p. 9-10). Dat u de toegang tot zijn woning werd geweigerd, volstaat in alle redelijkheid niet om te besluiten dat u in geval van problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Waar u beweert dat de politie van Durrës u meermaals geen klacht liet indienen – een praktijk waartegen u geen klacht indiende omdat u meende dat u elders evenmin geholpen zou worden (CGVS V. (...), p. 12) –, moet gewezen worden op voorgaand geciteerde informatie waaruit blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023) , de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in

2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Dat u na het bedreigen van de rechter uit de rechtszaal werd gezet (CGVS, p. 9) volstaat in alle redelijkheid niet om te besluiten dat u in geval van problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Hetzelfde geldt voor uw bewering dat de procureur afwezig was op het moment dat u een afspraak met hem geregeld had (CGVS, p. 10). U maakte nadien trouwens geen nieuwe afspraak (CGVS, p. 10).

Dat uw zoon S. (...) bij het politiekantoor van Durrës aangifte deed voor de bedreigingen die hij op zijn gsm ontving maar vervolgens niet verder geholpen wordt, volstaat in het licht van voorgaande informatie evenmin om te besluiten dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming die de Albanese autoriteiten bieden. Hij ondernam immers geen verdere stappen om deze problemen aan te klagen. Hij ging hiervoor niet naar een andere commissariaat langs. Evenmin ging hij bij andere, hogere instanties langs om het door hem als gebrekkig ervaren politieoptreden aan te klagen. Dat hij dit niet deed omdat het commissariaat van Durrës het grootste commissariaat is, dat er geen andere kantoren zijn waar men naartoe kan en dat het politiekantoor van Durrës de enige plek was waar jullie moesten gaan, zijn niets meer dan blote beweringen die niet in overeenstemming te brengen zijn met voorgaand vermelde informatie (CGVS S. (...), p. 9-10).

Uw zoon M. (...) werd op zijn beurt door de zoon van I. (...) bedreigd met een mes. Volgens zijn verklaringen contacteerden jullie hiervoor de politie niet. Als reden hiervoor geeft M. (...) aan dat u veel angst had en dat de tegenpartij mogelijks te weten zou komen dat jullie een aangifte ingediend zouden hebben (CGVS M. (...), p. 16). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uw kinderen brengen evenmin elementen aan waaruit kan blijken dat jullie in geval van problemen met I.H. (...) geen beroep zouden kunnen doen op de Albanese autoriteiten. S. (...) stelt niet meer dan dat de Albanese autoriteiten geen bescherming zouden kunnen bieden aangezien hij – als hij en I. (...) elkaar zouden tegenkomen – I. (...) zal vermoorden of vice versa (CGVS S. (...), p. 9). X. (...) en M. (...) geven op hun beurt ook aan dat de Albanese staat in de toekomst geen bescherming zou bieden aangezien jullie jarenlang geen hulp gekregen hebben, een bewering die hierboven evenwel werd tegengesproken gelet op de uiteindelijke veroordeling van I.H. (...) (CGVS X. (...), p. 7 en M. (...), p. 15).

M. (...)’s verwijzing naar algemene nieuwsfeiten waaruit zou moeten blijken dat er in Albanië dagelijks moorden gepleegd worden, zegt niets over het optreden van de politie in jullie persoonlijk geval. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent echter niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval. Concrete indicaties waaruit moet blijken dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de autoriteiten, gaf hij evenwel niet (CGVS M. (...), p. 15).

Waar M. (...) en S. (...) tot slot naar corruptie verwijzen moet opgemerkt worden dat zij geen concrete indicaties hebben dat zij hiermee persoonlijk te maken zouden krijgen (CGVS M. (...), p. 14 en CGVS S. (...), p. 9).

U heeft gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen aldus niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet zou kunnen beroepen op de in Albanië aanwezige autoriteiten in geval van problemen met I.H. (...) of zijn familie.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg te verwijzen naar en een herhaling te doen van hun eerder afgelegde verklaringen, doen verzoekende partijen namelijk geenszins afbreuk aan de voormelde, aangaande en op grond van deze verklaringen gedane vaststellingen.

Wat betreft het artikel van Radio 1 dat verzoekende partijen aanhalen, dient verder te worden opgemerkt dat dit artikel geenszins van zulke aard is dat het afbreuk kan doen aan de door verweerder gehanteerde, in de bestreden beslissing aangehaalde landeninformatie. Zoals reeds hoger werd opgemerkt, dateert dit artikel reeds van 2019 en werd het opgesteld op basis van louter één interview met een Albanese vrouw, had deze vrouw op dat ogenblik haar land van herkomst reeds vijf jaar verlaten, blijkt daarbij nergens dat deze vrouw enige autoriteit had op het vlak van de praktijk van bloedwraak en/of de toepassing van de Kanun, blijkt hieruit niet dat de informatie die door deze vrouw werd verstrekt objectief en betrouwbaar was en/of nader werd onderzocht of geverifieerd en gaf deze vrouw aan dat zij afkomstig was uit het Noorden van Albanië, alwaar de Kanun en bloedwraak volgens haar nog werden toegepast. In dit kader kan worden herhaald dat verzoekende partijen niet afkomstig zijn uit het Noorden van Albanië en niet aantonen dat en op welke wijze deze informatie ook in hun regio van herkomst en op hun persoon van toepassing zou (kunnen) zijn. Daarenboven wordt in deze informatie op slechts bijzonder algemene en niet nader uitgewerkte wijze ingegaan op het vermeende gebrek aan beschermingsmogelijkheden in het kader van bloedwraak in Albanië. Daarbij wordt geponereerd dat de regering onvoldoende zou doen om de praktijk van bloedwraak te stoppen, dat er weinig vertrouwen zou zijn in het rechtssysteem en dat er nog corruptie heerst in Albanië. Dat bloedwraak in Albanië nog voorkomt, dat er een gebrekking vertrouwen is in het rechtssysteem en dat er nog corruptie heerst, betreffen echter stuk voor stuk elementen die in de door verweerder gehanteerde landeninformatie expliciet worden aangehaald en die in deze informatie terdege in rekening worden gebracht. Deze elementen doen geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals duidelijk en genoegzaam blijkt uit de door verweerder gehanteerde landeninformatie en zoals door verzoekende partijen op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan al hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoekende partijen zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen en stappen zouden zetten, toegang kunnen verschaffen tot de nodige hulp, bescherming en ondersteuning vanwege hun eigen, nationale autoriteiten.

Het voorgaande vindt overigens eveneens duidelijk bevestiging in het feit op zich dat het land van herkomst van verzoekende partijen (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekster tot slot volledig onverlet waar terecht gesteld wordt:

“Dat u in Albanië een lage ziektevergoeding ontving en dat er geen sociaal assistent bij u thuis langskwam om te checken hoe het met jullie ging, zijn motieven die niet ressorteren onder de Geneefse conventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming (CGVS V. (...), p. 6, 14 -15). Het attest waaruit blijkt dat u een mindervalidenuitkering ontving in Albanië doet hieraan geen afbreuk.”

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekende partijen geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming aan en de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen en dienen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekende partijen te worden onzegd.

3.6. Gelet op hetgeen voorafgaat, beroepen verzoekende partijen zich te dezen voorts evenmin op dienstige wijze op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze *“DE ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR, INCLUSIEF DE ZORGVULDIGHEIDSPLICHT EN DE SAMENWERKINGSPLICHT”* in casu en in concreto zouden zijn geschonden door verweerder. Derhalve wordt ook deze schending door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT